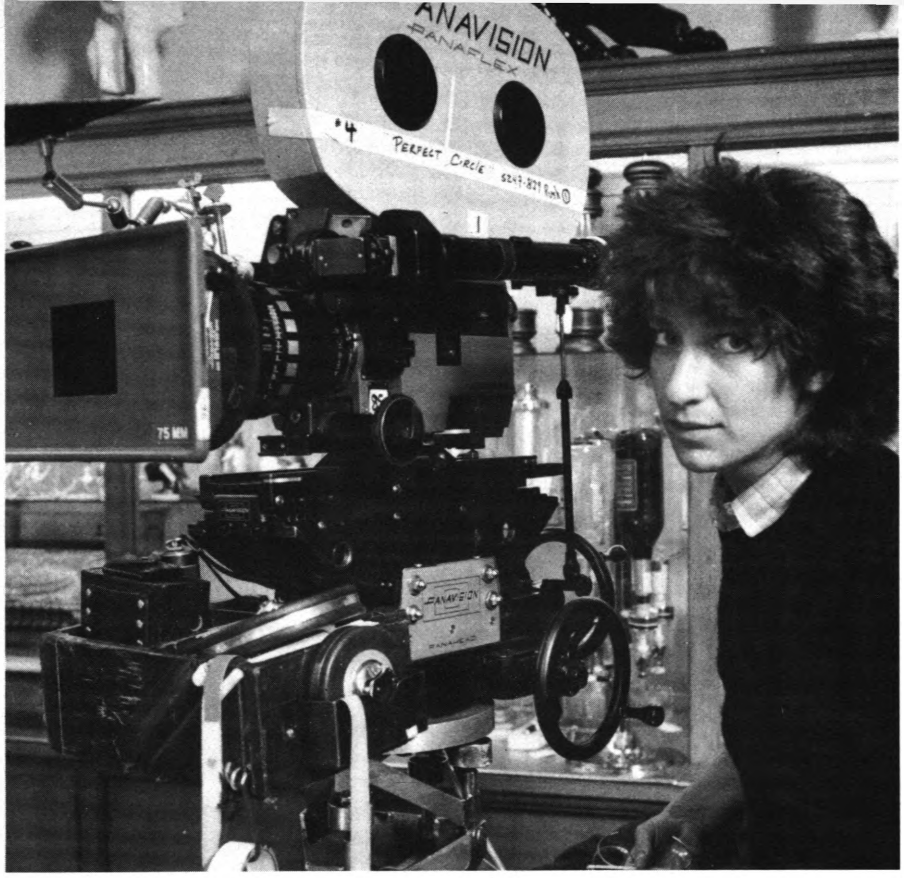

Claudia Weill under indspilningen af »Nu er det min tur«

engang får et barn. Det betyder ærligt talt ingenting for mig, om jeg i mit liv får lavet ti film eller kun otte«.

Claudia Weill overser dog ikke, at mændene også kan have deres problemer. Om Jill Clayburghs samlever i »Nu er det min tur«, spillet af Charles Grodin, siger hun:

»Han repræsenterer en ny type mand. Han er fraskilt og har børn, og han lider stadig under skilsmissen. Han har sikkert haft et traditionelt ægteskab, hvor han forsørgede familien, og det har efterhånden gjort hans kone aggressiv og ham selv indelukket. De har formentlig begge lidt meget. Nu lever han i et for ham perfekt forhold med Jill Clayburgh – et helt frit og uafhængigt forhold med en kvinde, der næsten er som en god kammerat eller en kollega. Det vil han gerne fastholde, men måske er det i virkeligheden kun noget midlertidigt for ham, noget, han har brug for, mens han kommer til kræfter igen efter skilsmissen«

Både Charles Grodin, Jill Clayburgh og Michael Douglas spiller i filmen med en afslappet naturlighed, som næsten har et improviserende skær, og det forklarer Claudia Weill således:

»Jeg giver skuespillerne udstrakt frihed, for film er samarbejde, og jeg vil nødigt afskære mig fra de ting, som skuespillerne har at give mig. Udslynger man for mange ordrer, begynder skuespillerne at adlyde i stedet for at være skabende, så ofte giver jeg slet ingen instruktioner, når en scene optages første gang, men diskuterer den først med skuespillerne bagefter, inden de følgende optagelser. En meget vigtig del af instruktørens arbejde er at vælge de rigtige skuespillere fra starten, og Jill Clayburgh er både en meget naturlig skuespillerinde med sans for humor og et ualmindeligt dejligt menneske. Tilsvarende har Michael Douglas nok macho-udstråling, men ikke på samme måde som f.eks. Clint Eastwood eller James Caan, for han tager den ikke selv alvorlig, men laver grin med den. Og humor er for mig en meget vigtig kvalitet«.

Breve

Film som er lavet over John Steinbecks noveller og romaner plejer at blive kommenteret i rigt mål her til lands. Af en eller anden grund blev Steinbeck særligt populær netop i Danmark. Da han i 1946 besøgte Danmark, bemærkede han at Danmark var det eneste land i verden – så vidt han vidste – som havde udgivet alle hans bøger.

Så meget desto mere grund til at kommentere »Lifeboat«, det eneste manuskript han skrev på bestilling, og med direkte henblik på filmproduktion. Filmen førte til et veritabelt skænderi mellem Steinbeck og dens instruktør Alfred Hitchcock.

Efter at have set filmen skrev Steinbeck følgende brev til 20th Century-Fox Film Corporation:

New York
Dear Sirs: january 10, 1944.
I have just seen the film »Lifeboat«, directed by Alfred Hitchcock and billed as written by me. While in many ways the film is excellent there are one or two complaints I would like to make. While it is certainly true that i wrote a script for »Lifeboat«, it is not true that in that script as in the film there were any slurs against organized labor nor was there a stock comedy negro. On the contrary there was an intelligent and thoughtful seaman who knew realistically what he was about. And instead of the usual colored travesty of the half comic and half pathetic negro there was a negro of dignity, purpose and personality. Since the film occurs over my name, it is painful to me that these strange, sly obliquities should be ascribed to me.
John Steinbeck

D. 19 februar samme år sendte Steinbeck følgende telegram til sin forlægger:

Mexico City
january 10. 1944
PLEASE CONVEY THE FOLLOWING TO 20 CENTURY FOX IN WIEW OF THE FACT THAT MY SCRIPT FOR THE PICTURE LIFEBOAT WAS DISTORTED IN PRODUCION SO THAT IT'S LINE AND INTENTION HAS BEEN CHANGED AND BECAUSE THE PICTURE SEEMS TO ME TO BE DANGEROUS TO THE AMERICAN WAR EFFORT I REQUEST MY NAME REMOVED FROM ANY CONNECTION WITH ANY SHOWING OF THE FILM.
John Steinbeck

Det viste sig at være Hitchcock, der havde ændret manuskriptet efter eget forgodtbefindende. Steinbeck fik ikke opfyldt sit krav om at få sit navn fjernet i enhver forbindelse med filmen. Senere skrev han følgende om Hitchcock til sin forlægger:

»It does not seem right that knowing the effect of the picture on many people, the studio still lets it go. As for Hitchcock, I think his reasons were very simple. 1. He has been doing stories of international spies and master minds for so long that is has become a habit. And second, he is on of those incredible English middle class snobs who really and truly despise working people. As you know, there were other things that bothered me – technical things. I know that one man can't row a boat of that size in my store, no one touched and oar except to stear.«

Når DR nu viser filmen, så kan det kun være rimeligt overfor forfatteren at seerne også får hele histoien om denne films tilblivelse.

Curt Gyde Sørensen
Løgstørgade 30 1.th.
2100 KBH Ø